" အစဉ္စ ကာဒမ ၏ မဟာ ရသ "

(၁)

"ဒါ ကျွန်တော့အမပါ ၊ အန်ကယ်.."

"ဪ .. အေးအေး .. ထိုင်ကြကွယ်.."

အသက်က (၄၀)လောက်ရှိသေးပေမဲ့ လူက တော်တော်ပင် နုသည်။ နံမယ်က ဦးကျော်နီ .. သူက ဖေါ်ရွေတဲ့အပြုံးနဲ့ ရွှမ်းရွှမ်းဝေအောင် ပြောလိုက်တော့ မောင်နှမနှစ်ယောက်သား သူ့အနေးပွဲရှေ့က ကုလားထိုင်မှာ ဝင်၍ထိုင်လိုက်ကြသည်။

"အန်ကယ် .. က .. မမကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ကျွန်တော်ခေါ်လာတာပါ .. မမနံမယ်က ကျော့ကျော့ခိုင် ပါ .."

"ဪ .."

ဦးကျော်နီရဲ့ မျက်လုံးတွေက ကျော့ကျော့ခိုင်ရဲ့ တကိုယ်လုံးကို ဖြတ်ကနဲသိမ်းကြုံးကြည့်လိုက်သည်။

"တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး အန်ကယ် .. ကျမမောင်လေးကို ဂျူတစိုက်နဲ့ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ထားတာကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အကြောင်း ပြောချင်တာနဲ့ ခုလိုနှုံးအဆင်းစောင့်ပြီး အန်ကယ်ကို လူရှင်းမှ လာတွေ့တာပါ.."

"ရပါတယ် .. သမီးရယ် .. အန်ကယ်က မောင်

ဇော်ထက်ကို တူလိုသားလိုဘဲ ခင်မင်မိလို့ သူများတွေထက် ပိုပြီး အခွင့်အရေးပေး စောင့်ရှောက်ထားတာပါ . . ကွယ်"

"အဲဒီအတွက်ဘဲ သမီးကလဲ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါဘူး အန်ကယ် . ."

"ကဲ . . မောင်ဇော်ထက်ရေ စားဖို့ သောက်ဖို့ တခုခုမှာကွာ . ."

"အာ . . အန်ကယ်နေပါစေ ခိုင်တို့ခုဘဲ ပြန်တော့မှာပါ . ."

"အန်ကယ်လဲ ဆာသလိုရှိလို့ပါ . . နိုင်းစရာလူလဲ မရှိတော့ဘူး ကဲ မောင်ဇော်ထက်ဘဲ သွားပါကွာ . . ဟို မြေညီထပ်ဆင်းပြီး လမ်းကို ကူးလိုက်ရင် ဆိတ်သားကင်ဆိုင်က မင်းလဲသိပါတယ်သွားဝယ်ကွာနော် . . မင်းပြန်လာ တော့ မြေညီထပ် စားသောက်ဆိုင်က အအေးဗူးဆွဲခဲ့ . . ကဲ . . ရော . ."

ဦးကျော်နီက ငွေစက္ကူတစ်ထောင်တန် (၃)ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်တော့ ဇော်ထက်က တရိုတသေလှမ်း၍ယူကာ ထွက်သွားတော့သည်။ ဦးကျော်နီကပါ ဆာသလိုလိုရှိနေတယ် ဆိုတော့ ငြင်း၍မကောင်းတော့။

ရုံးခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် ဦးကျော်နီနှင့် ကျော့ကျော့ခိုင်နှစ်ယောက်ထဲ . . အခန်းဝမှထွက်သွားသော ဇော်ထက်

ကိုလှမ်းကြည့်နေသော ဦးကျော်နီ၏အကြည့်က သူမ၏ မျက်လုံးတွေဆီသို့တည့်တည့်မတ်မတ်ကျရောက်၍ လာသည်။ ရင်ထဲမှာပင် ဒူးကနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်မျက်လွှာလေးကို ချကာ မျက်နှာလေးကို ရှေ့သို့ ငိုက်လိုက်သည်။ အထွေထွေမန်နေဂျာကြီး ဦးကျော်နီရုံးထိုင်သည်က (၁၄)ထပ်ရှိသော အဆောက်အဦးကြီး၏(၉)လွှာတွင် ဖြစ်သည်။ ဒီကမှ မြေညီထပ်ဆင်းကာ လမ်းတဖက်သို့ ကူးပြီးဇော်ထက်က ဆိတ်သားကင်သွားဝယ် ရဦးမည်။

အတန်ကြာသည်ထိ စကားမဆိုမိကြ ဦးကျော်နီတစ် ယောက်သူမ၏ တကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံး၍ စိုက်ကြည့်နေမယ် ဆိုတာကို ကျော့ကျော့ခိုင် သေချာသိသည်။ သူမ၏ ရင်ထဲ တွင် တလှပ်လှပ်ဖြစ်၍နေရချေပြီ။ ခဏမျှကြာမှ ဦးကျော်နီ ထံမှ သက်ပြင်းချသံခပ်သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရပြီး . .

"သမီးက ကျောင်းပြီးသွားပြီလား . ."

"ဟုတ်ကဲ့ မနှစ်ကဘဲ ပြီးပါတယ် . ."

"အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ . ."

"(၂၀)ပါ အန်ကယ် . ."

"သမီးတို့မိဘတွေကရော . ."

"သမီးတို့မှာ မိဘတွေ မရှိကြတော့ပါဘူး . .။ ဒိ

မောင်နှစ်မ နှစ်ယောက်ထဲပါ မိဘတွေလက်ထက်က ကျန်ခဲ့တဲ့ အိမ်ကို သုံးခန်းကာပြီး သမီးတို့က တစ်ခန်းနေပါတယ်။ ကျန်တဲ့ နှစ်ခန်းကို ငှားထားပါတယ်။ နောက် သမီးက အိပ်ဆိုင်လေးလဲဖွင့်ထားပါတယ်။ အရင် သမီးအမေးသင်တက်နေတုံးကတော့ မောင်လေးနဲ့ တလှည့်စီ ဈေးရောင်းပါတယ်။ ခုသမီးက ကျောင်းပြီးသွားတော့ မောင်လေးကို အနီကပ်တို့ဆီမှာအလုပ်သွင်းပေးထားပြီး သမီးတစ်ယောက်ထဲဘဲ ဈေးရောင်းနေတာပါ"

"အော် .. အော် .."

နှစ်ယောက်ထဲ တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ထိုင်နေရတာထက် စာရင် တော်အုံးမယ်လို့ တွေးကာ ကျော့ကျော့နိုင်က စကားကို အရှည်ကြီးပြောပစ်လိုက်သည်။ သူမ စကားအဆုံးမှာပင် ဦးကျော်နီက ထိုင်နေရာမှထ၍ သူမထိုင်နေရာသို့ လျှောက်၍ လာသည်။ ပြီးတော့ ကျော့ကျော့နိုင်၏ ကုလားထိုင်မေး တွင် ရပ်လိုက်သည်။ သည်နောက် ထိုင်နေသော သူမကို ငုံ့၍ ကြည့်လိုက်ရင်း ..

"သမီးက တော်တော်လှတာဘဲနော် .."

"အို .."

ကျော့ကျော့နိုင်တစ်ယောက် ရှက်တွေဝှန်နေရပါ သည်။

"အော် .. ဒါနဲ့ သမီး .."

ကျော့ကျော့နိုင်က သူမ၏ မျက်နှာလေးကို မော့ကာ ဖြတ်ကာနဲ့အကြည့်တွင် ဦးကျော်နီက သူမ၏ ပန်းသားလုံးလုံး အိအိလေးကို ဆတ်ကနဲ ညှစ်ကာ ကျော့ကျော့နိုင်ကို ဖြတ်ကနဲ နမ်းလိုက်တော့သည်။

"ရှတ် .. ရှတ် .."

"ဟင် .. အို .. အို .. ကဲ .. ဟာ"

"ဖျန်း .. ဖျန်း"

ဦးကျော်နီ၏ ပါးနှစ်ဖက်စလုံး နီရဲသွားသည်။ ကျော့ကျော့နိုင်က ဘယ်ပြန် ညာပြန်ကို ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စားပွဲပေါ်မှ တယ်လီဖုန်းက မြည် ပေးသဖြင့် ဦးကျော်နီက သူမနားမှခွာကာ ဖုန်းကို ကိုင်၍ စားပွဲ ဘေးတွင် မတ်တတ်ရပ်လျက်ကပင် ကျော့ကျော့နိုင်ကိုကျော မေး၍ ဖုန်းပြောနေသည်။

ဦးကျော်နီ ဖုန်းပြော၍ မပြီးမီမှာပင် ဇော်ထက်က ပြန် ၍ရောက်လာသည်။ သူတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် အတွက် ဘာမှုထယ်မလာ။ ဦးကျော်နီအတွက်သာ ဆတ်သားကင်နှင့် အချိုရည်ဗူးပါလာ၍ စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ပိုသောငွေပါ စားပွဲ ပေါ်သို့ဇော်ထက်က တင်ပေး၍ အပြီးမှာပင် ကျော့ကျော့ နိုင်က "အနီကယ် . သမီးတို့ ပြန်မယ် .. "ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဖုန်းပြောရက်မှ ဦးကျော်နီက သူမတို့ကို ခေါင်းငြိမ့်၍ ပြလိုက်

လေတော့သည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်နှင့် ဦးကျော်နီတို့၏ ခေသ
တန်ဖန်မှာ ဘာမှမဖြစ်သည့်အတိုင်း ပုံမှန်သာဖြစ်ပါတော့
လေသည်။

xxxxx

(၂)

အချိန်ကာလ (၃)လဆိုတာက ဘာမှမကြာလိုက်
ပေမဲ့လဲ ကျော့ကျော့ခိုင်ကတော့ ဦးကျော်နီ၏ ရှေ့သို့ကာယ
ကျော့ပြန်လည်ကာ ရောက်ရှိနေရချေပြီ။

ဖော်ထက် တာဝန်ယူရသော ဝတ်မှ ဆောက်သုံ
ရေပန္နည်း သိန်း(၆၀)ဖိုး ကွာဟနေရသဖြင့် အငွေ့ငွေ
မန်နေဂျာကြီး ဦးကျော်နီက တရားလိုလုပ်ကာ အမှုဖွင့် ယည်
ဖော်ထက် အသဲတို့ရောက်နေချေပြီ။

ပန်းနုဝင်းတောက်လောင်ပြီဖြစ်သော ကျော့ကျေ
နိုင်တစ်ယောက် ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ဦးကျော်နီ
ရောက်လာခဲ့ရသည်။

ဦးကျော်နီ၏ ရှေ့တွဲတွဲ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်
သော ကျော့ကျော့ခိုင် တစ်ယောက် မျက်ရည် မကျမိအောင်
အဝတ်ယပ်စိတ်ကိုချုပ်တီး၍ ထားရပါသည်။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြ
သူမသည် ဦးကျော်နီကို သူမ ချဉ်းကပ်ရသည်။ ကကူကူ
တောင်းရသည်။ ဦးကျော်နီကလဲ ကိစ္စအားလုံးကို နားမှု

အကြွင်း ရှင်းလင်းသွားအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးမည်ဟု
ပြောပြီးခဲ့ပေမဲ့လဲ ကျော့ကျော့ခိုင်က မျက်ရည်မကျအောင်
မနဲချုပ်တီးထားနေရသည်။ အိမ်ကိုရောင်း၍ လျော်မည်ဆိုပါ
ကလဲ အိမ်ရောင်းလျှင် သိန်း(၄၀)ထက် ပိုမရနိုင်။ လျော်လို့
တော့ အမှုကပြီးပြတ်သွားမည်လား။ ကျော့ကျော့ခိုင်တွင် ဖြေ
ရာလမ်း မရှိတော့ပါ။

"ဝိုးတားပေါ့ သမီးရာ အန်ကယ်ပြောတဲ့ အကြောင်
က ဘယ်သူမှလဲ သိမှာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတာနဲ့ နာရီပိုင်းအ
တွင်းမှာ သမီးရဲ့ကိစ္စတွေအားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါ။ ခိုခို
ရဲ့ မောင်ဖော်ထက်ရဲ့ ယုံကြည်နိုင်ဖို့တဲ့ ဘဝသက်တမ်းကို
.. အသဲ . မှာဘဲ .."

"အို .. အန်ကယ် .."

ကျော့ကျော့ခိုင် စကားကို ပြီးကာနဲ့ မဆက်နိုင်ပါ။
အမှန်တော့ ဝီလောက် များပြားသော တန်ဖိုးရှိသည့် ပစ္စည်း
များကို ဖော်ထက် အလွဲသုံးစားလုပ်တာ မဖြစ်နိုင်ဆိုတာကို
ကျော့ကျော့ခိုင် သေချာသိသည်။ ဒါပေမဲ့လဲ ကိစ္စက ဖြစ်လာ
ခဲ့ပြီ။ သူမတာမှ မတတ်နိုင်တော့။ ဦးကျော်နီ၏ လက်ခုပ်ထဲ
က ပြေးစနေချေပြီ။

"အန် . အန်ကယ် .. ပြောတဲ့အတိုင်းဘဲလုပ်ပါ"

"ဟဲ .. ဟဲ .. ဒီလိုမှပေါ့သမီးရယ် . ဟဲဟဲဟဲ"

လေးခန်းတွဲ တိုက်ကြီးတလုံး၏ ခုနစ်လွှာရှိ အခန်း
တခန်း။ ဦးကျော်နီရယ် ၊ ကျော့ကျော့ခိုင်ရယ် ၊ ၊ ပြီးတော့
အသက်(၂၇) (၂၈)လောက်ရှိမည်ဖြစ်သော ကရုဏ်ဖြ
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရယ် ဧည့်ခန်းထဲတွင်ရှိနေသည်။

“သူ ၊ ၊ က ၊ ၊”

ကျော့ကျော့ခိုင်က ထိုမိန်းအမျိုးသမီးကို ရည်ညွှန်
၍ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“သူက အန်ကယ်ရဲ့ ဇနီးပါ။ နော်မူလေးတို့ ၊ ၊”

“ဟို ၊ ၊ အန်ကယ်ပြောတဲ့က ၊ ၊”

“ဪ မီ(၃)ယောက်ထဲက သိမှာပါကွာ စိတ်ချပါ”

ဒီအခြေကျမှတော့ ကျော့ကျော့ခိုင် တစ်ယောက်
ထူးတော့ပါ။ ဘာမှ မပြောဘဲ အသာငြိမ်၍နေလိုက်သည်
နော်မူလေးက သူ့ဇနီးဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပေမဲ့ အကြီးတော့
ဖြစ်နိုင်။ အငယ်ထင်ဖြစ်ရမည်ဟု ကျော့ကျော့ခိုင
တွေးလိုက်သည်။

“ကဲ ၊ ၊ လာ ၊ ၊ သမီး ၊ ၊ အထဲသွားရအောင်”

ပြောရင်းကထ၍သွားသော ဦးကျော်နီနောက်သ
လိုက်ရင်း ပြုံးကာနဲ့ ထ၍ မရပ်နိုင်သေးဘဲ စိတ်ကိုတင်း
သက်ပြင်းချပြီးမှ ထ၍ လိုက်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ နော်မူလေး
တော့ အပြင်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခု အထဲတွင် နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီးနှင့် မွေ့ယာထူကြီး ခင်းနားစွာ ပြင်ဆင်ထားသည် အထဲရောက်တော့ ဦးကျော်နီက ကျော့ကျော့ခိုင်အား မွေ့ယာထူကြီးကို ညွှန်ပြ၍ ၊ ၊

“သမီး ၊ ကုတင်စောင်းမှာထိုင် ၊ ၊ ပြီးတော့ အန်ကယ်ကိုကြည့်နေ ၊ ၊”

သူပြောသည့်အတိုင်း ဝင်၍ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးသွင် ဦးကျော်နီက သူမ၏ ရှေ့သို့ တိုးကပ်၍လာသည်။ သူမ၏ ရှေ့ (၃)ပေမျှ အကွာတွင် ရပ်လိုက်သည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်တစ်ယောက်ရင်ထဲတွင် ထိန်းဒိန်းဖြစ်၍နေသည်။

ဦးကျော်နီက သူမ၏ ရှေ့တွင်ရပ်ပြီးသည်နှင့် သူ၏ အင်္ကျီကို တဖြေးဖြေးချင်း ချွတ်လိုက်သည်။ အင်္ကျီများ အကုန်လုံးကျွတ်သွားတော့ သူ့ပုဆိုးကို လက်တဖက်က ဖြည်ချလိုက်သည်။

“ဒီမှာ ကြည့် ၊ ၊”

ဦးကျော်နီ၏ အသံက တိန်း၍ ထွက်သွားသည်။ သူမ တုန်သွားသည်။ အပျိုစင်မလေး ကျော့ကျော့ခိုင်တစ်ယောက် ဦးကျော်နီက သူ့ပုဆိုးကို ချွတ်အချတွင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်မိသော သူမ၏ အကြည့်က ဦးကျော်နီထံ

သို့ ရုတ်ခြင်း ပြန်၍ရောက်သွားရသည်။

"ဟီး" ဆိုတဲ့အသံကြီး . . မာလဲမာသည်။ တောင်ဝ
တောင်သည်။ တောင်မတ်၍တော့ မနေသေးပါ။ ကျေ
ကြည့်နေရင်းမှပင် ကျောကျော့နိုင်၏ စိတ်များ ယောက်ယက်
ခတ်၍လာရသည်။

"ဟဲ . သမီးက ထရပ်လိုက်"

ဖိုးတာခါလေသံက ပျော့ပျော့လေးပင်။ ကျောကျော့
နိုင်က ကုတင်စောင်းတွင် ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်ထ၍
လိုက်တော့ ဦးဖော်နီက သူ၏ ကိုယ်လုံးတီးကြီးကို ကုတ
စောင်းတွင် ခြေတွဲလောင်းချကာ ထိုင်လိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်ဖ
ကို ကားလိုက်သည်။ သူ့ရှေ့တွင်က ကျောကျော့နိုင်က မ
တ်ရပ်လျက် ရှိသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေက ကျောကျော့
ကို ခေါင်းမှခြေဖျားထိ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကြည့်နေသည်

ကျောကျော့နိုင်သည် တရုတ်ကပြား ဖြစ်၍ အသ
လေးတွေက ဖွေးဥနေသည်။ အရပ်က (၅)ပေ (၅)လက်
လောက်ရှိပြီး အချိုးအစားက (၃၄ ၂၂ ၃၆) ဖြစ်သည်။

သမီးကသိပ်လှတာပဲ . . ဟင်းဟင်း . ဟဲ သ
က ပိုးသက်နဲ့ရသိ အနက်ကယ်ကို ကျော့ပေးပြီး လျှောက်သွ
ချွင် လမ်းလျှောက်ရင်း နှင့်ဖင်ကြီးတွေ တုန်နေတာကို
ကြည့်ချင်လို့ . . "အို . ." မတတ်နိုင်တော့ပါ။ လျှော

ရပါတော့သည်။ မတ်တတ် ဖြေဖြေချင်း ထိန်း၍ လျှောက်
သော်လည်း ခေါင်းကားလုံးတစ်၍ (၃၇)ဝင်ရှိသော သူမ၏
ဖင်သားတွေက နာရီပြန်သီးလွဲသလို ခါယမ်း၍ တဆတ်ဆတ်
ခါနေကြသည်။ ကျောကျော့နိုင်တစ်ယောက် တယက်နဲ့ရကို
မျက်နှာချင်းဆိုင်မိချေပြီ။

"ငါ့ကိုကြည့်ပြီး လှဲလှဲ ပြန်လျှောက်"

ချာကနဲ လှည့်ကာ ပြန်လျှောက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။
"အလို့ . ." တောတောက မာတောင်နေသော ဦးဖော်နီ၏
ခပ်ပိုက်ပိုက်လီးကြီးမှာတန်း၍ တောင်မတ်နေသည်ကို အံ့သြ
စွာတွေ့လိုက်ရသည်။

ဦးဖော်နီ၏ ရှေ့သို့ရောက်တော့ ကျောကျော့နိုင် က
သူမ၏ ခြေလှမ်းတွေကို ရပ်လိုက်သည်။

"ဟဲ . . အဝတ်တွေကိုချွတ် . . ဖြေဖြေချင်းချွတ်
အင်းကျီကစပြီ အောက်ချွတ် . . ဘာတခုမှ မကျန်အောင်
ချွတ် လိုက်စမ်း . ."

လေသံက မာသည်။

ကျောကျော့နိုင်တစ်ယောက် စိတ်တွေမှာ ယောက်
ယက်ခတ်၍ရပ်သလဲတွင်လဲ ထမိန်းပိန်းပင် မြည်အောင် ခုန်နေ
ပြီး ရပ်ထဲတယ်တိ ကြော်ကာ မောနေသည်။

အပေါ်မှ ခါးတို့ အင်းကျီပန်းရောင် လက်ပြတ်လေး

ကိုချွတ်ချလိုက်သည်။ မြူဖွေး၍ ဝင်းနေသော အသားဝေ
နှင့် ဘရာစီယာ အနက်လေးမှာ လိုက်ဖက်ရုံမျှမက ပေါ်
တင်း၍ မို့မောက်နေသော သူမ၏ ရင်သား အစုံကြောင့်
စွဲမက်စရာဖြစ်၍နေရသည်။ ထို့ပြင် တင်းတင်းလေး စည်
နှောင်ထားသော ဘရာစီယာလေးကြောင့် အတွင်းမှနေ
ပြည့်လျှံကာ ထစ်၍ထွက်နေသော ဖြူဝင်း၍ ညက်ညော
သည့် အသားစိုင်လေးများမှာ တိ၍နေသည်။ ဦးကျော်နီ၏ မျ
လုံးများသည် အရောင်ထွက်၍ တောက်ပလာသည်။

အပေါ်ကအင်္ကျီလေးကို ချွတ်၍အပြီး ဘရ
ယာလေးကိုချက်ခြင်း ချွတ်ရန် မဝံ့မရဲဖြစ်နေရသောကြ
ကျော့ကျော့နိုင်တစ်ယောက် ခဏရပ်၍ နေလိုက်ခြင်းပေ
ဦးကျော်နီကို ကြည့်ရန် တမင်နား၍ ရပ်ပြသလိုဖြစ်သွာ
သည်ကို ရိပ်စားလိုက်မိသည်နှင့် သူမသည် ချက်ခြင်း
ဘရာစီယာအနက်လေးကို ချွတ်ချလိုက်သည်။

ထိုသို့ချွတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ချက် နှစ်ချက်မျှ ...
ကန့်ဖြစ်ကာ ပေါ်ထွက်လာကြသည့် ရင်သားဖွေးဖွေးဝေ
အစုံမှာ လှုပ်နှစ်နေရုံမျှမက ဖွံ့ဖွံ့ထွားထွားနှင့် တင်း၍ ပေါ်
နေကြသည်။

ပန်းနုရောင် ခပ်ရှော့ရှော့လေး ဖြစ်၍နေသော နို့
လေးများထိပ်မှ အသီးလေး၏ အပေါ်တွင်တော့ မန်ကျ

ဓနုသာသာ နီနီရဲရဲနို့သီးခေါင်းလေးများမှာ အပျိုစစ်သဖွယ်
ကပ်၍ သိသာရုံလေးချိုင့်ဝင်နေသည်။

ဝင်းမွတ်၍ ညက်ညောသော ဝမ်းဗိုက်သားလေးများ
မှာ ပြားချပ်တင်းမာလျက် လျှောဆင်းကာ သူမ၏ ထဘီစကပ်
အနက်လေးအောက်သို့ ဝင်ရောက်၍သွားသည်။

ဒီတခါတွင်လဲ ကျော့ကျော့နိုင်တစ်ယောက် သူမ၏
ဘရာစီယာကို ချွတ်၍အပြီး ထမီစကပ်လေးကို ချက်ခြင်း
မချွတ်သေးဘဲ ချွတ်ရန်ဝန်လေးနေခြင်း . . အားယူနေခြင်း
အချိန်လေးက သူမ၏ ရင်သားများကို တစိမ့်စိမ့်ပင် ခပ်ကြာ
ကြာလေး ကြည့်ဖြစ်အောင်ဖန်တီးပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွား
ရပြန်သည်။

ကျော့ကျော့နိုင်သည် တံတွေးတစ်ချက် မျိုချကာ
အားတင်းလိုက်ပြီး သူမ၏ တုန်ယင်နေသော လက်ချောင်း
လေးများက လှုပ်ရှား၍သွားသည်။ ဖြေးဖြေးချင်းပင် ချွတ်
လိုက်တော့ သူမ၏ ထမီစကပ် အနက်ရောင်လေးမှာ ခြေ
ဖျားဆီသို့ ကွင်းလုံးမို၍ ကျသွားရရှာပါတော့သည်။

လုံးအယ်သော ဖင်သားကြီးများနှင့် ပေါင်းမို့၍ နေ
သောစောက်ဖုတ်အုံလေးတို့ကို မလုံမခြုံ ဖုံးအုပ်ထားသည်။
ပါးလွှာသော အသားကပ်ဘောင်းဘီ ပန်းရောင်လေးသာ
ကျန်တော့သည်။ ကျော့ကျော့နိုင်ကလဲ သူမ၏ အတွင်းခံ

ဘောင်းဘီလေးကို ချက်ခြင်းလိုပင် ချွတ်၍ ချသည်။ ဒါ
ဦးကျော်နီပြောထားသည့်အတိုင်း ခပ်ဖြေးဖြေးပင် ဘောင်း
လေးပေါင်လယ်သို့ အရောက် . .

"တော်ပြီ ခဏ . . ရပ်ထား . ."

ဘောင်းဘီလေးဆီမှ သူမ၏လက်များကို ဖျပ်
အနဲငယ် ကုန်းသွားသောခါးကို ဆန့်လိုက်သည်။

"လှလိုက်တဲ့ ဆောက်ဖုတ်လေး ."

ကြားလိုက်ရသော စကားကြောင့်ကျော့ယော့
တစ်ယောက် သူမ၏ ရင်ထဲတွင် အေးကနဲဖြစ်သွားရသ

အပေါ်ဖက်မှနေ၍ တဖြေးဖြေး ပြေဆင်းလာသ
သူမ၏ ဝမ်းပြင်သာလေးက ဆီးစပ်တွင် စုံး၍တ
သည်။ မို့ပေါင်း ဆောက်ဖုတ်လေး။ လုံးဝန်း၍ ဖေါင်းတ
နေသည်။ ကလေးငယ်တစ်ယောက်၏ လက်သီးဆုပ်
လောက်ထိ မို့၍ခုံးထနေသည်။

ဆောက်မွှေးလေးတွေက ပါးပါးလေးနှင့် နုနုည
တိုတိုလေးတွေဆိုတော့ ဝင်း၍အိနေသော ဆောက်
အသားလေးက မို့ဖေါင်းလျှက် ပြေး၍ ဟပ်ချင်စရာ
ဖြစ်နေသည်။

လက်တစ်လုံးလောက်ထူသော ကျော့ကျော့နိုင်
ဆောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက တင်း၍ ဖေါင်း

တဖက်နှင့်တဖက် တင်း၍ စေ့ကပ်နေသည်မှာ သေချာမြှမ
မြမည့်ပုံဖြစ်နေသည်။

"ဘောင်းဘီကို ဆက်ချွတ်" လေသံမာမာဖြင့် သံပြတ်
ဖြတ်ပြောသည်။ ကျော့ကျော့နိုင်က သူမ၏ ဘောင်းဘီလေး
ကို ဆက်၍ ချွတ်သည်။ ခြေဖျားနားရောက်တော့ ပထမ ချွတ်
ထားသည့် ထဘီစကပ်လေးကို ဘေးသို့ ဖယ်၍ ဘောင်းဘီ
လေးကို သူမ၏ ခြေမှ အပြီးတိုင် ချွတ်လိုက်သည်။

ဘောင်းဘီချွတ်ရင်း ကုန်းကုန်းကွကွဖြစ်နေသော
ကျော့ကျော့နိုင်၏ ကိုယ်လုံးတီး တုတ်ယစ်ယင်လေးသည် မင့်
မရဲ မရှိတင်ကဲလေးဖြင့် ဖြစ်နေရရှာကာ တအားကုန် ဆွဲ၍
ဆောင့်ပစ်ချင်စရာကောင်းနေသည်။

"ဘောင်းဘီကို ကိုင်ပြီး ဓါးဆန့်လိုက်"

ကျော့ကျော့နိုင်တစ်ယောက် သူမ၏အတွင်းခံ
ဘောင်းဘီ ပန်းရောင်လေးကို လက်တဖက်မှ ကိုင်ကာ ဓါး
ဆန့်၍ရပ်လိုက်သည်။

"ဘောင်းဘီကို အတွင်းအပြင် လှန်လိုက် . .
အတွင်းဖက်က အပြင်ဖက်မှာရှိပစေ့"

သူမက ဘောင်းဘီလေးကို အတွင်းအပြင် လှန်
လိုက်သည်။ ဘောင်းဘီလေး၏ ရှေ့ဖက် ဆောက်ဖုတ်လေး
နေရာတွင် အတါင်းဖက်မှ တထပ်ခံထားသောပိတ်သားလေး

မှာ အပြင်ဖက်သို့ ရောက်၍လာသည်။

"ငါ့ဆီကို ပေးလိုက် .."

ပြောသည့်အတိုင်း လှမ်းပေးလိုက်တော့ ဦးကျော်နိုင
သူမ၏ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးကို လှမ်း၍ ယူလိုက်သည်

"ဒီမှာ သေသေချာချာကြည့် မျက်တောင်မခတ်နဲ့

သူမလှမ်း၍ ကြည့်လိုက်တော့ ဦးကျော်နိုင်က
သူမ၏ ဘောင်းဘီလေးရှိ သူမ၏ စောက်ပတ်လေးနှင့် ထ
ဝရယိတွေ့နေခဲ့သော ဘောင်းဘီလေး၏ အတွင်းမှပေါ
ခံထားသော ပိတ်သားလေးနှင့် သူ၏ ထောင်မတ်၍ က
တန်းဖြစ်နေသည့် လီးတန်ကြီးပေါ်လည်း အရေပြားပေါ် ဇူ
ချွဲကဲ့သို့ထွက်နေသော စိုတိုင်းထိုင်း အရာလေးများ
ဖြေးဖြေးခြင်းသုတ်နေသည်။

မြင်လိုက်ရသည်နှင့်ပင် ကျော့ကျော့နိုင်သည် အ
အလျှောက် သူမ၏စအိုလေးကို ရှုံ့လိုက်မိသည်။ မြိုးမော
သူမ၏ စိတ်တွေမှာ ပို၍ လှုပ်ရှားလာကြပြီး တကိုယ်လုံ
ပူနွေး၍လာရသည်။ လီးတန်ကြီးတစ်ချောင်းလုံးကို ဒိ
နပြေ သုတ်ပေးပြီးသည်နှင့် ဦးကျော်နိုင်က သူ၏လက်ထဲ
ဘောင်းဘီလေးကို လွှတ်ချလိုက်သည်။

"တမိန်မရှိတော့တဲ့ နင့်ဖင်ကြီးတွေ လပ်စလျှ
ရင်းခါတာကို ငါကြည့်ချင်တယ် စေ့စေ့ကလို ဘဲ တအနဲ

လျှောက် .."

ဒီတခေါက်တွင်တော့ အပေါ်မှ စည်းနှောင်ထား
သော ထဘီစကလေးမရှိတော့၍ ကျော့ကျော့နိုင်၏
ဖင်သားဆွဲဆွဲကြီးတွေမှာ စေ့စေ့ကလေး ခါယမ်းကာ
ပို၍ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

"ငါ့ကို ကြည့်ပြီး ဒီဖက်ကိုပြန်လျှောက်"

သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီးလေးကို လှည့်၍ လျှောက်လာ
ပြီး သူ့ထံသို့ကြည့်လိုက်သည်။ "အို" တန်းတန်းကြီး ထောင်မတ်
၍နေသော အကြောအပြိုင်းပြိုင်းဖြင့် ဦးကျော်နိုင်၏ လီးတန်
ကြီးသည် တဆတ်ဆတ်ပင် ခါ၍တုန်နေချေပြီဖြစ်သည်။

သူမ၏ရင်ထဲတွင်လဲ စေ့စေ့ကလေးလောက် ထိတ်
လန့်ကြောက်ရွံ့မှုတွေ မရှိတော့သည်ကို ကျော့ကျော့နိုင်သည်
သူမကိုယ်သူမ အံ့ဩမိသည်။ ဦးကျော်နိုင်၏ ရှေ့သို့ အရောက်
ခြေလှမ်းလိုက်သော်လည်း ဒီတခါတော့ ခပ်ရဲရဲပင် ဦးကျော်
နိုင်၏ မာကျောလှပြီး ထိပ်ဖိုင်းတခုလုံး ပြူးပြဲနေကာ နီရဲနေသော
လီးတန်ကြီးကို ဆက်၍ ကြည့်နေမိသည်။

ဒါကိုသိသော မြင်သော ဦးကျော်နိုင်က သူ၏ သန်
မာလှသော ပေါင်လုံးကြီးနှစ်ဖက်ကို ထပ်၍ ကားကာ သူ၏
ခါကို တွေ့၍ လီးတန်ကြီးကို ပြသလိုက်သည်။ အရှည်က
ခုံး (၈)လက်မလောက်နှင့် လုံးပတ်က ငါးမတ်လုံး

ယောက်ရှိမည်။ လမ္ဘူးနက်နက်တွေကလဲ ဖုံကြီး ထူသဲ
တွန့်လိမ်ကောက်ကွေး၍နေကြပြီ အောက်မှ ရွှေအုမဲမ
ကလဲ လုံးထစ်၍ သူမ၏ လက်သီးဆုပ်မျှပင် မကာနိုင်
ကျော့ကျော့နိုင်က ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကို မျက်တော
မခတ် ငုံ့ကိုင်၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ထောင်မတ်၍ ပြ
ကာ အကြောအပြိုင်းပြိုင်းထ၍နေသော သူ၏ တဆော်အ
ဖြစ်နေသော လီးတန်ကြီးကို ဦးကျော်နီက ဝေါက်ကနဲ သ
ကနဲဖြစ်၍သွားရအောင် တော့၍ တော့၍ ပြလိုက်ယ
လီးတန်ကြီးမှာ (၃)ကြိမ်မျှ တဝေါက်ဝေါက်ဖြစ်၍ သွ
သည်။ ကျော့ကျော့နိုင်၏ ရင်ထဲတွင် ထိုက်ကနဲ ထိုက်
(၃)ကြိမ်ခံစားလိုက်ရပြီး နောက်ဆုံး ထိုက်ကနဲခံ စားလို
ချိန်နှင့် တပြိုင်နက်သဲမှာပင် သူမ၏ စောက်ဖုတ်ထဲမှ စိ
ခံပြင်းပြင်းလေးဖြစ်သွားရသဖြင့် သူမ၏ ကိုယ် လုံး
မြုမြုလေးမှာ ရှုံ့ကနဲဖြစ်သွားရသည်။

"နောက်ကို နဲနဲဆုတ်ပြီး ပိုမကျက်လှည့် .. ဟုဆိ
.. ဖင်ကို ကုန်းလိုက် .. ဟုတ်ပီ .. နဲနဲထပ်ကုန်း
ပြီ .. အဲဒီအတိုင်း နေအနေ .."

လေသံမာမာဖြင့် သူမကို ပြောခိုင်းစေနေ
ဦးကျော်နီ၏ အသံကိုကြားရသည်တွင် ကျော့ကျော့နိ
ရင်ထဲတွင် နွေးကနဲ နွေးကနဲ ဖြစ်၍ ခံစားနေရသည်။

ဖင်ကုန်းပြသောသော နောက်မှ ဦးကျော်နီက အရသာခံ၍ကြည့်နေသည်။ တွေးတွေးလှုပ်၍ ဖိနေသော ဖင်သားကြီးများသည် ကုန်းလိုက်သဖြင့် ပို၍ လုံးထစ်ကားစွင့်သွားကာ တွက်ပေါ်လာရသော ကျော့ကျော့နိုင်၏ ဖင်ကြားလေးဘက်ရှောက်သည် နီရဲ၍နေသည်။ နောက်သို့ ခပ်ငုံ့ငုံ့ ပြူးကွက်နေသော သူမ၏ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားလေးမှာ ဆောတောကကလေးဖို့၍ ပေါင်းထလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

အခုချိန်အထိ ဦးကျော်နီသည် ကျော့ကျော့နိုင်၏ အသားကို လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့သေးပါ။ ဒါပေမဲ့လဲ ကျော့ကျော့သူမ်ထစ်ယောက်ကတော့ တကိုယ်လုံး ဖိန်းရှိန်းကာ ထုံထုံသင်းသင်းဖြစ်နေပြီ သူမ၏ စိတ်ထဲတွင်လဲ တဖုံတရာကို တောင့်တသိတ်ကာ ပြင်းပြ၍လာကာ ရင်ထဲတွင် မချိုးမချ ဖြစ်နေရချေပြီ။

"ဟဲ . ပြီ .. ဒီကိုလာ .."

ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ကျော့ကျော့နိုင်၏ ရင်ထဲတွင် ဟုဒိတ်ကနဲဖြစ်၍ သွားရသည်။ ဒီကိုလာလို့ ခေါ် ချေပြီ။ ကျော့ကျော့နိုင်သည် ဦးကျော်နီ၏ နားသို့ တလှမ်းချင်းတိုးကပ်သွားသည်။ ဦးကျော်နီ၏ရှေ့သို့ရောက်သည်နှင့်ရပ်လိုက်သည်။

"လာ .. ကုတင်ပေါ်တက် .."

"အို" .. ကျော့ကျော့နိုင်၏ ရင်ထဲတွင် ဖြာကနဲ

ဖြစ်၍သွားရသည်။ ကုတင်စောင်းတွင် ထိုင်၍နေသ
ဦးကျော်နီက မတ်တတ်ထ၍ရပ်လိုက်သည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်
ကုတင်ပေါ် သို့ ဒူးထောက်၍ တက်လိုက်သည်။

"မလှဲနဲ့ဦး ထိုင်နေ"

ကျော့ကျော့ခိုင်က ကိုယ်လုံးတီးလေးဖြင့် ကုတ
ပေါ် တွင် ထိုင်လျက်လေးနေလိုက်သည်။ ဦးကျော်နီက ဂျ
စားတော့ ဝါးတော့မတတ်ကြည့်နေသည်။ ခဏနေတော့

"မူလေး . ထင်ခဲ့တော့ . ."

ရင်ထဲမှာဒိန်းကနဲ ဖြစ်သွားရင်း အိပ်ရန်းကာ
လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သည်။ အသည်းတို့ နော်မူလေး ထင်လာပါ
တင်းလုံးလေးဖြင့် လုံးကြီးပေါက်လှဖြင့် တချိုးစွဲမ
ကောင်းသော သူမ၏ တင်တွေ ရင်တွေကို တမင်လှုပ်ခ
လျှောက်လာသည်။

"ငါ့ . . က မူလေးကို ကုတင်စောင်းမှာ ထိုင်
. . နင်က သေသေချာချာကြည့်နေ မျက်နှာလွှဲမယ်မ
ငါဆွဲရိုက်ပစ်မှာ ကြားလား"

"ဟုတ် . ဟုတ် . ကဲ့ . ."

နော်မူလေးက ကုတင်စောင်းတွင် ထိုင်လိုက်ရ
ကုတင်ပေါ် သို့ ပက်လက်လှန်ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ
၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ကုတင်ပေါ် မှ တွဲလောင်းချ

ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ကားပေးသည်။ ဦးကျော်နီက သူမ၏ ပေါင်ကြားထဲသို့ဝင်၍ ရပ်လိုက်ပြီး နော်မူလေး၏ ကိုယ်ပေါ် သို့ ငုံ့လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နော်မူလေး၏ ကိုယ်လုံးကို ဖက်ကာ သူမ၏ နို့ဖွေးဖွေးကြီးတွေကို တလုံးကို ငုံ၍ စို့သည်။ တလုံးကို လက်တဖက်ဖြင့် ဆုတ်နယ်ပေးသည်။ ဦးကျော်နီ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ရောက်သွားသော နော်မူလေး၏ နို့တစ်လုံးကိုတော့ ကျော့ကျော့ခိုင်မမြင်ရ။ ကျန်နို့တစ်လုံးကို ဆုတ်နယ်၍နေသော ဦးကျော်နီ၏ လက်ကတော့ နော်မူလေး၏ နို့အုံကြီးတွေကို ဆုတ်နယ်နေလိုက်သည်မှာ နို့ကြီးသည် ချိုင့်၍ ချိုင့်၍ ဝင်သွားရသည်။ ပြီးတော့လဲ နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်ညိုးလက်မတို့ဖြင့် ညှစ်ကာ ပွတ်သပ်၍ လည်းပေးနေသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်တစ်ယောက် မျက်နှာမလွှဲရဲပါ။ သေသေချာချာကြည့်နေရသည်။ ထိုသို့ ကြည့်နေရင်းမှ သူမ၏ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ကြည့်မိသည်။ "ဟင်" ကျော့ကျော့ခိုင် အံ့ဩ၍သွားရသည်။ သူမ၏ နို့သီးခေါင်းလေးများမှာ စောစောကလို ပိပြား၍ ချိုင့်ဝင်မနေတော့ဘဲ ထောင်ထောင်လေးတွေဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩစွာဖြင့် တွေ့ရသည်။

"အ . . အမလေး . ကိုကြီးရယ် . . ဟင်း . .
ဟင်း . . ကိုကြီး နို့စို့တာ ဆိပ်ခံလို့ ကောင်းတာဘဲ . ."

ဟင်း . . ဟင်း . ."

တတွန့်တွန့်ဖြင့် ညီးတွားရင်းက နော်မူလေးသ
သူမ၏ ကျောပြင်လေးကို ကော့၍ ပေးကာ နို့ကြီးကျ
ဦးကျော်နီ၏ ပါးစပ်သို့ ပင့်တင်ပေးသည်။

နော်မူလေး၏ ညီးသံကြားလိုက်ရစဉ် တခဏ
ကျော့ကျော့ခိုင်၏ တကိုယ်လုံး ဖျန်းကနဲ ကြက်သီးတွေ
သွားရသည်။ နော်မူလေး နို့စို့ခံသည်ကို ဆက်၍ ကြည့်
ရင်း ကျော့ကျော့ခိုင်၏ နို့အုံလေးများသည် တင်း
တင်းကနဲ ဖြစ်၍လာရသည်။

ဦးကျော်နီကလဲ နော်မူလေး၏ နို့ကြီးတွေကို တလှ
စီ အားရပါးရစို့ပေးနေသည့်ဖြင့် တလှည့်စီလဲ အားရပ
ဆုပ်နယ် ပွတ်သပ်လျှက်ရှိနေသည်။

"ဟင်း . . ဟင်း . ကိုကြီးရယ် . ကျမ နို့သီး
ကို လျှာနဲ့ ထိုးထိုး ယက်စမ်းပါ . . ဟုတ်ပြီ . . ဟု
အမလေး ကောင်းလိုက်တာ ကိုကြီးရယ် . . ဟင်းဟင်း

နော်မူလေးက ဦးကျော်နီ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ကဒ
ကုန်ကြီး၍ဖက်ကာ သူမ၏ရင်သားတွေကို ကော့၍ မြှေ
ပေးနေသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်တစ်ယောက်ကတော့ ရင်သား
တင်းမာ၍ နို့သီးတွေထောင်၍ လာရုံမျှမကဘဲ အ

စောက်ဖုတ်လေးအထိမှလဲ မနေမရှုဖြစ်၍ လာရပါသည်။

ဦးကျော်နီ၏ မျက်နှာကြီးသည် နော်မူလေး၏ ရင်
သားတွေအထိမှ ကြွ၍ခွာအသွားတွင်တော့ ဦးကျော်နီ၏ ကိုယ်
လုံးကြီးပေါ်မှ နော်မူလေး၏ လက်များကလဲ ဖယ်ပေးလိုက်
ဖြင့် ဦးကျော်နီ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကပါ နော်မူလေး၏ ကိုယ်
ပေါ်မှ ကြွ၍ခွာသွားသည်။

ဦးကျော်နီတစ်ယောက် မတ်တပ်ရပ်လျှက် ဖြစ်သွား
ချိန်တွင်တော့ နော်မူလေးက ကုတင်စောင်းတွင် တွဲလောင်း
ကျထား ထားထားသော သူမ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ထပ်၍
ကားပေးလိုက်သည်။ ဦးကျော်နီက ရှေ့သို့ တိုးကာရပ်လိုက်
သူ၏လီးတန်ကြီး၏ထိပ်ဖူးကြီးကို နော်မူလေး၏ စောက်
ပတ် အကွဲကြောင်းထိပ် စောက်ဖုတ်အုံလေးပေါ်တွင် မေး
တင်၍ ထောင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဦးကျော်နီက ကျော့
ကျော့ခိုင်ကိုကြည့်လိုက်သည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်က သူတို့ နှစ်
ယောက်ကို မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့
မြင်လိုက်ရသည်။

"နင် . . လာ ရှေ့တိုးထိုး . . ယုတ်ပီ . . နင့်လက်
တဖက်က ငါ့လီးကိုကိုင် ကျန်တဲ့လက်တဖက်က မူလေးရဲ့
စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ဖက်ကို လက်ညှိုးလက်မနဲ့ ဖြဲ
ပေးထား အဲဒီလက်နှစ်ဖက်စလုံး ငါကလွှတ်ဆိုမှလွှတ် . ."

ကျော့ကျော့ခိုင်က သူမ၏ တဆတ်ဆတ်တုန်၍နေသော လက်လေးဖြင့် ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကို ဖွဖွလေး ဆုတ်ကိုင်လိုက်သည်။

“ကိုင် .. သေသေချာချာဆုပ်ပြီး ကိုင်. . ဟင်း”

ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လက်လေးက မရဲတရဲဖြင့် ဦးကျော်နီ၏ လီးကြီးကို ဖွဖွလေးကိုင်လိုက်ရာ မာကြော၍ ပူနွေးသော အတွေ့နှင့် ပြင်းထန်သော ဖိုဓါတ်တို့ကြောင့် ထိလိုက်ပြီးသည့် အချိန်မှာပင် ချက်ချင်းပင် အားပါးတရ ဆုပ်၍ ကိုင်လိုက်မိသည်။ ဦးကျော်နီ၏ စကားအဆုံးမှာပင် ကျော့ကျော့ခိုင်က လီးတန်ကြီးကို တအားပင် ဆုပ်ကိုင်ထားပြီးဖြစ်နေသည်။ တပြိုင်နက်ထဲမှာပင် ကျော့ကျော့ခိုင်၏ စောက်ပတ်ဝလေးသည် စစ်ကနဲဖြစ်ကာ တင်းသွားရသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်သည် သူမ၏ ကျန်သော လက်တဖက်ကို နော်မူလေး၏ စောက်ဖုတ် ဖေါင်းဖေါင်းကြီးပေါ်သို့ လှမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ခပ်လန်လန်လေးဖြစ်နေသော နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုပေါ်သို့ သူမ၏ လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့် တင်ကာ ဖြဲလိုက်သည်။ နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်ဝမှာပြဲသွားပြီး အတွင်းမှ နီရောင်သန်းကာ စိုစွတ်သော စောက်ပတ်အတွင်းသားများပေါ်လာသည်နှင့် သူမ၏

လက်တဖက်က ကိုင်ထားသော ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကို နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်ဝသို့ တေ့၍ ပေးလိုက်သည်။

“လီးကို ခပ်ဖွဖွမြန်ဆုတ် မလွှတ်နဲ့ပြီးတော့ သေသေချာချာကြည့်နေ ..”

လီးတန်ကြီးပေါ်တွင် ညှစ်၍ ဆုတ်ထားသော ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လက်က လျှော့ကာ ခပ်ဖွဖွလေးဖြန့်၍ ဆုတ်လိုက်သည်တွင် ဦးကျော်နီက သူ၏လီးတန်ကြီးကို ဖိ၍ သွင်းလိုက်သည်။

ဦးကျော်နီ၏ ပြောင်တင်း၍ ကားနေသော လီးထိပ်ဖူးကြီးက နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်ဝသို့ တိုးဝင်သွားသည်။ မာကြောလှသော လီးတန်ကြီးက နုနယ်သော ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လက်ဖဝါးလေးကို ပွတ်တိုက်၍ ဖြစ်သည်။

“ဖြစ် .. အင့် . ဟင့် ..”

နော်မူလေး၏ ခါးလေးသည် နဲနဲလေး ကော့တက်သွားရသည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ရင်ထဲမှာတော့ နင့်ကနဲဖြစ်ကာ စောက်ဖုတ်လေးက တင်းကနဲဖြစ်သွားရသည်။

ဦးကျော်နီက သူ၏လီးတန်ကြီးကို နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထပ်၍ ဖိသွင်းလိုက်သည်။

“ဖြစ် . ဖြစ် .. အ .. အမလေး .. ဟင်းဟင်း”

နော်မူလေး၏ ခါးလေးသည် အတော်လေးပင် ကော့

၍ တက်သွားရပြီး ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ဘောက်ခေါင်းထဲ
စစ်ကနဲ စစ်ကနဲ နှစ်ကြိမ်မျှ ခံစားလိုက်ရသည်။ ဦးကျော်နီ
လီးတန်ကြီးကတော့ တဝက်မျှဝင်သွားချေပြီ ဖြစ်သည်။

"လီးပေါ်က နင့်လက်ကို လွှတ်လိုက် .. မူ
ဘောက်ပတ်ကို ဖြဲထားတာကို ပြန်ဆိုလိုက် ဟုတ်ပီ .. နှ
လက်ကို မလွှတ်နဲ့ အဲဒီနင့်လက်ညှိုးလက်မကို ဒီတိုင်းထား
၍လီးတဖက်စီကို ထိအောင်စုကိုင် .. ဟုတ်ပြီ"

ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လက်ညှိုးလက်မတို့က နော်
လေး၏ ဘောက်ပတ် ဝ ဘောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား
တဖက်စီတွင် ပင်ရှိနေကာ နော်မူလေး၏ ဘောက်ပတ်ထဲ
တဝက်မျှဝင်နေပြီဖြစ်သော ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီး၏ ခေ
နှစ်ဖက်ကို ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လက်ညှိုးက တဖက်၊ အ
တဖက်တွင် သူမ၏လက်မတို့ဖြင့် တဖက် တချက်စီ ထိ
နေကြသည်။

"နင် သေသေချာချာ ကြည့်နေနော် .."

ကျော့ကျော့ခိုင်က သူမ၏ ခေါင်းလေးကို ငြိမ့်
အပြလိုက်တွင်တော့ ဦးကျော်နီက သူ၏လီးတန်ကြီးကို နေ
မူလေး၏ ဘောက်ပတ်ထဲသို့ ထပ်မံ၍ ဖိသွင်းလိုက်သည်။

"ဖြစ် .. ဖြစ် .. အင့် .. ဟင့် . ဖြစ် .
ပလွှတ် .. ဖွတ်.. အား .. အမလေး .. ဟင်း . ဟ

.. အကိုကြီးရယ် .."

ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်မာမာကြီးက ကျော့ကျော့ခိုင်၏
နီလက်ညှိုးလက်မတို့ကို ပွတ်တိုက်ကာ နော်မူလေး၏ ဘောက်
တ်ထဲသို့ တဆုံးဝင်သွားချိန်တွင်တော့ ကျော့ကျော့ခိုင်၏
လက်ချောင်းလေးများသည် နော်မူလေး၏ ဘောက်မွှေးများ
နှင့် ဦးကျော်နီ၏ လမွှေးတို့ ဖိကပ်ရာကြားတွင် ရှိနေရသည်။
ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ဖြူဝင်းသော အသားလေးများသည် သိသိ
သာသာပင် တဆတ်ဆတ် တုန်၍လာချေပြီ။

ဦးကျော်နီက သူ၏လီးတန်ကြီးကို နော်မူလေး၏
ဘောက်ပတ်ထဲမှ တဝက်သာသာလောက် ဆွဲထုတ်ပြီး
ချက်ခြင်း ဆောင့်၍လိုးသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်သည် နော်မူလေး၏ ဘောက်ဖုတ်
အခြားထဲသို့ ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးက ထုတ်ချီသွင်းချီဖြင့်
လိုးနေသည်ကို ကပ်၍မြင်တွေ့နေရရုံမျှမက လိုးနေသော
လီးတန်ကြီးနှင့်ရှင်း၊ အလိုးခံနေသော ဘောက်ပတ်ကြီးနှင့်
ရှင်း ထိတွေ့၍လည်း နေရလေတော့ တခဏအတွင်းမှာ
ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ဘောက်ခေါင်းထဲမှ ယားရှိ တက်လာ
တော့သည်။

ဦးကျော်နီ၏ ဆောင့်ချက်များမှာ တစထက် တစ
ကြမ်းထန်လာသလို တဖြေးဖြေးလဲ ပိုမို မြန်လာသည်။

"ပြွတ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . . ပြွတ် . ."

"ဟင့် . . ဟင်း . . အကိုကြီးရယ် ဟင်းဟင်း"

နော်မူလေး၏ စောက်ခေါင်းထဲမှ ရွဲကနဲ ရွဲကနဲ ထွက်ကျလာသော စောက်ရည်များက ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကို စိုရွှဲ၍ ပြောင်လက်လာစေသလို ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လက်ချောင်းလေးတွေကိုလဲ စိုရွှဲ၍လာလေသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်တယောက် စောစောက ဦးကျော်နီ ခိုင်း၍သာလုပ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ သူမ ကိုယ်တိုင် စိတ်ပါလက်ပါဖြစ်ကာ စောစောက နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်ဝတွင် တဖက်တချက်စီ ကပ်၍ လီးတန်ကြီးကို ထိရှမှုသာ ရှိသော သူမ၏ လက်ညှိုးနှင့် လက်မတို့မှာ ယခုအခါ ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကို ထိထိမိမိပင် တဖက်တစ်ချက်မှ ညှပ်၍ပေးထားကြပေပြီ။

ပြီးတော့လဲ ကျော့ကျော့ခိုင်သည် တကယ်ကို စိတ်ပါလက်ပါဖြင့် လိုးနေသော လီးတန်ကြီးဝင်ထွက်နေသည်ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

"ဖွတ် . . ပလွတ် . . ပြွတ် . . ဖွတ် . ."

"ဟင့် . . အမလေး အကိုကြီး . မူလေး ကောင်းလာပြီ . . လုပ်စမ်းပါ . . နာနာလေး ဆောင့်စမ်းပါ . . ဟင်း . . ဟင်း . ."

နော်မူလေးမှာ သူမ၏ ဖင်သားကြီးများကို လူးလူး လိမ့်လိမ့်ဖြင့် အားမလို အားမရဖြစ်၍နေရသည်။

ဦးကျော်နီက သူ၏ ဆောင့်အားကို အနည်းငယ်သာ တိုး၍ ဆောင့်လိုးလိုက်သည်။ သိသိသာသာတော့ ဆောင့်အားကို တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုသေးပါ။

ကျော့ကျော့ခိုင်၏ လုံးကျစ် မာတင်း၍နေသော ရင်သားမွှေးမွှေးလေးများမှာ နို့မို့ချို မြင်းချိုဖြင့် ဖြစ်ကာ လှုပ်ခါ၍ လာရသည်။ ထို့ပြင် သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲမှလဲ ယား၍ တက်လာချေပြီ။

ဦးကျော်နီက သူ၏ ဆောင့်ချက်တွေကို မရပ်ဘဲ လက်နှစ်ဖက်က နော်မူလေး၏ နို့နှစ်လုံးဆီသို့ လှမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ နို့ကြီးများကို ဆုပ်နယ်ရုံမှမက နော်မူလေး၏ နို့သီးတွေကိုပါ ပွတ်သပ်ချေမွ၍ပေးနေသည်။

"ပလွတ် . . ဖွတ် . . ပြွတ် . . ပလွတ် . ."

"ဟင်းဟင်း . . အမလေး . . ကောင်းလိုက်တာ အကိုကြီးရယ် . . ဟင်းဟင်း . . ဆောင့်စမ်းပါ . . အကိုကြီးရယ် . . ကျွမ အသဲကယားလွန်းလို့ပါ . . အမလေး နော် . . ဟင်း . . ဟင်း . ."

နော်မူလေးမှာ အားမလိုအားမရဖြစ်သထက် ဖြစ်လာပြီး သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို အတင်းပင် ကော့၍

တော့၍ ပေးနေလေသည်။

နော်မူလေးတစ်ယောက် မရှိမသေဖြစ်နေတာကို ကြည့်ရင်း ကျော့ကျော့ခိုင်မှာလဲ တကိုယ်လုံး မရှိုးမရှုဖြစ်၍ နေရချေပြီ။

နော်မူလေး၏ ဖောက်ပွတ်ဖုံလေးပေါ်မှ သွေးခင်း လက်ခုံဖြူဖြူ တစ်တစ်လေးမှာလဲ အရည်များဖြင့် ပေကျံ စို ရွှဲနေချေပြီ။

ဦးကျော်နီက သူ၏ လီးတန်ကြီးကို စောစောက တသက်သာသာမျှ ထုတ်၍ ဆောင့်ကာ ဆောင့်ကာဖြင့် လိုး နေရာမှ ယခုအခါ လီးတန်ကြီးကို နော်မူလေး၏ စောက် ခေါင်းထဲမှ ဒစ်ကြီးနားထိ ဆွဲ၍ ဆွဲ၍ ထုတ်ကာ သွင်း၍ လိုးလာသည်။ ဒါပေမဲ့လဲ အားရပါးရတော့ ဆောင့်၍ မလိုး သေးပါ။

နော်မူလေးကို ဦးကျော်နီက တမင်ပဲ အားမလို အားမရဖြစ်အောင် လုပ်နေပုံရသည်။ နော်မူလေး တစ် ယောက် အားမလိုအားမရဖြစ်လာသည့် ညီးသံလေးများ လှုပ် ရှားလူးလွန့်တာလေးများက ကျော့ကျော့ခိုင်၏ စိတ်ကိုသို့ သွားနေလေအောင် တမင် ကြံရွယ်ထားပုံရပါသည်။

နော်မူလေးတစ်ယောက်ကတော့ လူးလှိမ့် ကော့ ၍နေချေပြီဖြစ်သည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်၏ အသက်ရှူသံတွေမှာလဲ ပြင်းထန် ၍ တရှူးရှူးဖြင့် ဖြစ်နေလေပြီ။

"နင့်လက်ကို ဖယ်လိုက် . ."

နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်သို့ သူမ၏ လက်ကို ကျော့ကျော့ခိုင်က မဖယ်ချင် ဖယ်ချင်ဖြင့် ဖယ်ပေးလိုက် ရလေသည်။

နော်မူလေးသည် သူမ၏ စောက်ပတ်ပေါ်မှ ကျော့ ကျော့ခိုင်၏ လက်များ ရုတ်သွားသည်နှင့် ကုတင်စောင်းတွင် တွဲလောင်းချထားသော သူမ၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆွဲ၍ မယူကာ မြှောက်လိုက်ရင်း သူမ၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဦးကျော် နီ၏ ပုခုံးဝဲဘက်ယာဘက်စီတွင် ဆန့်တန်း၍ တင်လိုက်သည်။

ဦးကျော်နီက ဘာမျှမပြောရတဲ့နဲ့ကို ကျော့ကျော့ခိုင် ကစိတ်ပါ လက်ပါဖြင့် ကြည့်နေချေပြီ။

ဒါပေမဲ့လဲ ဦးကျော်နီက အားရပါးရ ဆောင့်၍ မလိုး သေးချေ။

"အွပ် . . ပြွတ် . . ပွတ် . . ဟင်း . . . အင်း . အကို . . အကိုကြီး . ဟင်းဟင်း . လုပ်ပါ အကိုကြီးရယ် နာ . နာ . . ဆောင့်ပေးစမ်းပါ . . အမလေး . . ဟင်း . ကျမကိုသာ သတ်လိုက်ပါတော့လား အကိုကြီးရယ် အင်း"

နော်မူလေးသည် သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို အတင်း

ယင်ကော့၍ ပေးနေသည့်ပြင် မျက်စိနှစ်လုံးစုံမှိတ်ကာ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ဘယ်ညာလှည့်ရင်း ခေါင်းလေးကို ရမ်းခါ ၍နေသည်။

ဦးကျော်နီသည်ပုံမှန်ဆောင့်၍လိုးနေရင်းကပင် သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကာ နော်မူလေး၏ ဖွံ့ထွားသည့် နို့အုံကြီးနှစ်လုံး ပေါ်သို့ ရောက်၍သွားပြန်သည်။ ပြီးတော့ နို့ကြီး နှစ်လုံးကို တယုတယချက်ချင်း ညှစ်၍ အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ထိုသို့ ဆုပ်ကိုင်ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက်ထဲမှာပင် ဦးကျော်နီက သူ၏ လီးတန်ကြီးကို နော်မူလေး၏ စောက် ပတ်ထဲမှ တဆုံးနီးပါး ထိပ်ဖူးကြီး ထွက်လောက် ပေါ် လာ သည်ထိ ဆွဲ၍ ဆွဲ၍ ထုတ်ကာ ဆတ်တိုက်ပင် [illegible] ဆောင့်၍ သွက်သွက်ကြီး လိုးပါလေတော့သည်။

"ပလွတ် . . ဖွတ် . . ပြွတ် . . ဖွတ် . . စွပ် . . ဖွတ်"

"အား . . ဟုတ်ပြီ . . အမလေး . . . အကိုကြီးရယ် . . ဟင်း . ဟင်း . . ကောင်းလိုက်တာ . . ကျေးဇူးရှင် ကြီးရယ် . . ဟင်း . ဟင်း . . "

နော်မူလေးကတော့ သူမ၏ ဗိုက်ရွဲ ပြလန်၍ နေ သော စောက်ဖုတ်ကြီးကို ဦးကျော်နီ၏ ဆောင့်ချက်များနှင့် ဖင်ကိုက် အောင် ကော့၍ ကော့၍ အားပါးတရကြီးပင် အလိုးခံ၍ နေရှာသည်။

ကျော့ကျော့နိုင် တစ်ယောက်ကတော့ အနားတွင် ကုတင်ပေါ်တွင် ကပ်၍ထိုင်ကာ ကြည့်နေရင်း သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲမှ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ယား၍ တက်လာပြီး နော်မူလေးကို လိုးပေးနေသည့် ဦးကျော်နီ၏လီးကြီးကိုပင် သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ အတင်းပင် ဆွဲ၍ ထိုးသွင်း လိုက်ချင်စိတ်တွေပေါက်လာပါသည်။

"ပြွတ် . . စွပ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . . လုပ် . . မရပ် နဲ့ . . . ဟင်းဟင်း . ကျမပြီးတော့မယ် . . အား . . အ မလေး . အ . . အမလေး . . အား . အ . . အား"

နော်မူလေးတစ်ယောက် တကိုယ်လုံး သွက်သွက် ခါ၍ တွန့်လိမ်၍ တက်သွားရလေသည်။ ကျော့ကျော့နိုင် ၏ ရင်ထဲတွင် ဟာ ကနဲဖြစ်သွားရသည်။

ဆက်၍ အားကုန်ဆောင့်ကာ လိုးပေးနေသော ဦးကျော်နီသည် နော်မူလေး၏ တကိုယ်လုံး တုန်ခါသွားရာမှ ပြန်၍ ညိမ်သက်သွားချိန်တွင်တော့ ဦးကျော်နီက လီးတန်ကြီး တဝက်မျှဖြင့် တချက်ခြင်းဆောင့်ရင်း မှန်မှန်လေး (၂)မိနစ် မျှလိုးပေးပြီးတော့မှ သူ၏လီးတန်ကြီးကို နော်မူလေး၏ စောက်ပတ်ထဲမှ ဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်လေသည်။

အရည်တများများဖြင့် လီးတန်ကြီးကို ကျော့ကျော့ နိုင်က အာသာငမ်းငမ်းဖြင့် ကိုင်၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင်

ဦးကျော်နီက ကုတင်ဘေး ကြမ်းပြင်ပေါ် ကျ၍နေသော ကျော့ကျော့ခိုင်၏ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီလေးကို ကောက်၍ ယူလိုက်သည်။

“ရော . . နင့်စောက်ပတ်နဲ့ ဒီဘောင်းဘီလေးမှာ ထိထားတဲ့နေရာနဲ့ ငါ့လီးကိုသုတ်ပေး”

ကျော့ကျော့ခိုင်က သူမ၏ ဘောင်းဘီလေးကို ကိုင်၍ ယူကာ စောက်ပတ်နေရာတွင် ထိထော်ရသော ဘောင်းဘီလေးအတွင်းမှခံထားသော ပိတ်သားလေးဖြင့် ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကိုစိတ်ပါ လက်ပါ သုတ်ပေးသည်။ ပြီးတော့ ဝှေးအုကြီးနှင့် လမွေးများ ပေါင်ခြံများပါ ဆက်၍ သုတ်ပေးသည်။

“ပြစမ်း . နင့်ပေါင်တွေကားပြီး နင့်စောက်ပတ်ကို ပြစမ်း”

ကျော့ကျော့ခိုင်က ပေါင်ကား၍ ပြလိုက်သည်။ သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေး တစ်ခုလုံးသာမက ပေါင်ခြံနှင့် ပေါင်တွင်းသားလေးများပေါ် တွင်ပါ သူမ၏ ရေ့ချေး စောက်ရည်များက စိုရွှဲ၍နေရှာသည်။

“ကဲ . . နင့်အရေတွေကို ဒီနင့်ဘောင်းဘီနဲ့ဘဲသုတ်

ကျော့ကျော့ခိုင်သည် သူမ၏ စောက်ဖုတ်နှင့် ပေါင်တန်းကျင်ရှိအရေများကို အနှံ့ပင်လိုက်၍ သုတ်ပေးပြီးတော့

ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးပေါ်မှ အရည်နှင့် သူမ၏ အရည်လေးများ အပူယာကွ ဆုံစည်းရာ ဘောင်းဘီလေးကို တချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကုတင်ဘေးသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

“ကဲ . . ပက်လက်လှန်လိုက် . . မူလေး သူ့နို့တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းစို့ပေးထားစမ်း”

ကျော့ကျော့ခိုင်က မွေ့ယာကြီးပေါ် ပက်လက်လှန်ပြီး အပေးလိုက်တွင် နော်မူလေးက လူးလဲ၍ တလာပြီး သူမ၏ နို့များကို ကုန်း၍ စို့ပါတော့သည်။

ဦးကျော်နီကတော့ ကုတင်နှင့်မနီးမဝေးတွင်ရှိသော ကုလားထိုင်သို့ သွား၍ ထိုင်ကာ သူမတို့ကို ကြည့်နေသည်။ ဦးကျော်နီသည် တချီမှ မပြီးသေးပါ။ ဆေးလဲသုံးထားသည်။ စိတ်ဖြင့်လဲ ထိန်းထားသည်။

နော်မူလေးသည် ကျော့ကျော့ခိုင်၏ နို့နှစ်လုံးကို တလှည့်စီ အားပါးတရ စို့၍ပေးနေသည့်အပြင် နို့သီးလေးတွေကိုလဲ လျှာဖျားဖြင့် ထိုးလိုက် လျှာစောင်းဖြင့် လှည့်ပတ်၍ မွှတ်ကာ ယက်ပေးလိုက်ဖြင့် ခပ်သွက်သွက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း စို့၍ပေးနေရာ ကျော့ကျော့ခိုင်မှာ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးစုံ မှိတ်၍ အားရှိမှုမက သူမ၏ မျက်နှာလေးမှာလဲ ရှုံ့မဲ့မဲ့လေး ဖြစ်၍နေရသည်။

ကျော့ကျော့ခိုင်သည် တကိုယ်လုံး ကျဉ်ကနဲ ဖြုန်းကနဲ ဖြစ်ကာ ခံစားနေရပြီး အလိုအလျောက်ပင် သူမ၏ ရင်သားလေးတွေကို ကော့၍ ပေးနေမိသည်။ ရင်ထဲတွင် မချိကျင့်ကဲဖြစ်ရလွန်းတာကြောင့် သူမ၏ လက်လေးတစ်ဖက်က နော်မူလေး၏ လက်မောင်းသားဖက်ကို မချင့်မရဲဆုတ်ကိုင်ထားရသည့်အပြင် သူမ၏ ပေါင်ဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးမှာလဲ ရှုံ့ကားချီဖြင့် ဖြစ်၍နေရလေသည်။

ဒိန်းမချင်း စို့ပေးတာတောင် ခုလောက်ကောင်းမနေရင် ယောကျ်ားတစ်ယောက် စို့ပေးပါက အခုထက်ပို၍ ကောင်းမှာဖြစ်ကြောင်း တွေးမိပြီး သူမသည် ဦးကျော်နီကို မျှော်လင့်တမ်းတမိလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူမ၏ မှေးပုံးလေးများကို အားယူ၍ ဖွင့်ကာ မျက်နှာလေးကိုလဲ ဦးကျော်နီရှိရာဘက်သို့ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ကာ အနားယူရင်း ကြည့်၍နေသော ဦးကျော်နီသည် နှိုက်တာကို မျက်လုံးလေးများမှိတ်၍ မချိမဆန့်ခံနေရသော ကျော့ကျော့ခိုင်တစ်ယောက် သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကိုဖွင့်ကာ သူ့ထံသို့လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ့ကိုလှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သော ကျော့ကျော့ခိုင်၏ အကြည့်များတွင် တောင်းပန်သည့်သဘော အကူအညီ

တောင်းသည့်သဘောတို့ ပေါ်လွင်လျက်ရှိပြီး သူ့ကို ကျော့ကျော့ခိုင်က အားကိုးသကြီး ကြည့်လိုက်သည်ဆိုသည်ကို ဦးကျော်နီသည် ချက်ခြင်းနားလည်လိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့သာမျှ မလှုပ်ရှားသေးဘဲ ဒီအတိုင်းဘဲ ဆက်၍ ကြည့်နေလိုက်သည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်ကလဲ သူမ၏ အကြည့်များကို လွှဲ၍မသွားဘဲ ဦးကျော်နီနှင့် မျက်လုံးချင်းဆိုင်ကာ ကြည့်နေသည်။ ထိုသို့ကြည့်နေရင်းကပင် ကျော့ကျော့ခိုင်၏ မျက်လုံးလေးများသည် တဖြေးဖြေးပို၍တောက်ပလာကြသည်။

ဦးကျော်နီသည် ကျော့ကျော့ခိုင်နှင့် မျက်လုံးချင်းဆိုင်ကာကြည့်နေရာမှ သူမကို မျက်လုံးတစ်ဖက် မှိတ်၍ အပြလိုက်တွင်တော့ ပြုံးယောင်သန်းသွားသော ကျော့ကျော့ခိုင်၏ မျက်နှာလေးက တဖက်သို့လှည့်၍သွားသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဦးကျော်နီသည် ထိုင်ရာမှထကာ သူမတို့ရှိရာသို့ လျှောက်၍လာသည်။ အနားရောက်သည်နှင့် “မူလေးသွားပြီးနားတော့”ဟုပြောလိုက်ရာ နော်မူလေးက ကျော့ကျော့ခိုင်၏ နို့ကြီးများကို လွှတ်၍ပေးကာ စောစောက ဦးကျော်နီထိုင်၍နေသော ကုလားထိုင်ပေါ်သွား၍ ထိုင်သည်။ ဦးကျော်နီသည် ကျော့ကျော့ခိုင်၏ နုညက်ဝင်းမွတ်သော ကိုယ်လုံးလေးကို ကုတင်ပေါ်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ် ပက်လက် လှန်သည့်အနေအထားဖြစ်အောင် ပြုပြင်လိုက်သည်။ ပြီးသည်

နှင့် သူမ၏ ဖွေးအိမ်နေသော ပေါင်သားကြီးများကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ကာ ကုတင်စောင်းသို့ ဆွဲလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဖြဲကွေးကာ ထောင်လိုက်ပြီး ဆွဲကားလိုက်ပြီး သူမ၏ ခြေဖနောင့်လေးများကို ကုတင်စောင်းတွင်တင်၍ နင်းထားစေလိုက်သည်။ ဤအနေအထားဆိုလျှင် တခြားမိန်းမများဆိုလျှင် စောက်ပတ်ဝသည် ဟ၍သွားပေပြီ။ ကျော့ကျော့နိုင်၏ စောက်ပတ် အကွဲကြောင်းလေးကတော့ ဟမ့်ဖေပြီး တင်း၍ စေ့ကပ်နေသည်။ ဦးကျော်နီသည် တံတွေးတချက် ဂလုကနဲ မြိုချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရှေ့သို့ တိုးကပ်လိုက်ရာက သူ၏ ကြီးထွားမာကြောလှသော လီးတန်ကြီး၏နီရဲ ဖေါင်းကားနေသော ထိပ်ဖူးကြီးကို ကျော့ကျော့နိုင်၏ ဖေါင်းကား၍ ပေါက်ထွက်လုမတတ်ဖြစ်ကာ အရည်တွေ စိုရွှဲနေသည့် စောက်ဖုတ် အုံပေါ်သို့ တစ်ချောင်းလုံးကို တိုးကပ်၍ တင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ ဦးကျော်နီသည် သူ၏ တင်ပါးကြီးကို နောက်သို့ဆုတ်၍ သူမ စောက်ပတ်ပေါ်ရှိ လီးချောင်းကြီးကို စောက်ပတ် အကွဲကြောင်းအတိုင်းဆွဲ၍ချကာ ထိပ်ဖူးကြီးကို စောက်ပတ်ဝ နေရာရှိ တင်းစေ့နေသော စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးကို စပါးလုံးတစ်ထောက်လောက်ဝင်အောင် ဖိ၍ ထောက်လိုက်သည်။ စောစောက ရင်တလှပ်လှပ်ဖြစ်နေခဲ့ရသော ကျော့

ကျော့နိုင်တစ်ယောက် သူမ၏ တကိုယ်လုံးရှိ သွေးသားများ ယောက်ယက်ခတ်ကုန်ကြသည်။ မချိတင်ကဲဖြစ်ရာက လီးတန်ကြီး ထိုးထောက်လိုက်ချိန်တွင် ကိုယ်လုံးလေး ဆတ်ကနဲဖြစ်သွားပြီး သူမ၏ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိ၍ ကိုက်ထားလိုက်မိသည်။ အမျိုးစင်လေးကို လီးတစ်ချောင်းလုံး အကုန်ဝင်မည့် ကုတင်စောင်းနီးဖြင့် ပါကင်ဖွင့်တော့မည် ဖြစ်၍ ကြည့်နေသော နော်မူလေးမှာ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေသည်။

လီးတန်ကြီးတေ့လိုက်ပြီးသည့်နောက် ခဏထိ မသွင်းသေး၍ အဆမတန်အလိုးခံချင်နေပြီဖြစ်သော ကျော့ကျော့နိုင်က မှိတ်ထားသော မျက်လုံးလေးများကို အသာလေး ဟကာ မှေး၍ ကြည့်လိုက်သည်။ သူက သူမတကိုယ်လုံးကို အာသာငမ်းငမ်းဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူ့အသံကထွက်ပေါ်၍လာသည်။

“ကျော့ကျော့နိုင် ” “ရှင် ”

သူမမျက်လုံးလေးများဖွင့်လိုက်သည်။

“နင့်မောင် ဇော်ထက်အမှုကို ငါညနေထဲက ပိတ်လိုက်ပြီ . အခုဆို စီကောင် ဟော်တယ်မှာ ကောင်းကောင်းအနားယူနေပြီ . . အားလုံး ငါစီစဉ်ပေးထားပြီးပြီ”

ဦးကျော်နီ၏ စကားဆုံးသွားသော်လည်း ကျော့ကျော့

နိုင်ကတော့ ဘာမှ မထူးခြားသည့် ပုံစံဖြင့် ဦးကျော်နီ၏
မျက်နှာကို ကြည့်၍နေသော သူမ၏ အကြည့်က သူမ
စောက်ပတ်တွင်တေ့ထောက်ထားသော ဦးကျော်နီ၏
လီးချောင်းကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။

မှန်ပါသည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်အတွက် ဒီအချိန်တွင်
ဘာမှမသိပါ။ သိလဲမသိချင်ပါ။ သူမသိတာကတော့ ဦးကျော်
နီ၏ လီးတန်ကြီး သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ အမြန်ဆုံး
သွင်း၍ လိုးလိုက်ရန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သူမကို အကဲခတ်မိ
သွားသော ဦးကျော်နီက သူ၏လီးတန်ကြီးကို အားနဲ့နဲ့စိုက်ကာ
ဖိ၍ လိုးသွင်းလိုက်သည်။

"ဖြစ် . . ဗြီ . . အင့် . . အား . ဖြစ် . . ဗြွိ
. . အမလေးရှင့် . . အား . . ဟင်း . ဟင်း . . ကျွတ်
. . ကျွတ် . . ယင်း . ."

ပထမတော့ ထိပ်ဖူးကြီး မြုပ်ရုံလောက်သာ သွင်း
မည်ဟု ရည်ရွယ်ပြီးလိုးသွင်းလိုက်သော်လည်း ထိပ်ဖူးကြီး
ဝင်သွားသည်နှင့် ကောင်းလှသော အတွေ့ကြောင့် စိတ်မ
ထိန်းနိုင်သော ဦးကျော်နီက နောက်တဆင့် ချက်ခြင်းပင်ဖိ၍
သွင်းပြန်ရာ လီးတန်ကြီးမှာ ကျော့ကျော့ခိုင်၏ စောက်ခေါင်း
ထဲသို့ တဝက်မျှဝင်၍သွားချေပြီ။ လီးသွင်းစဉ်က သူမ၏ ခါး
လေးမှာ အတော်ပင်ကော့၍ တက်သွားရပြီး အခုတော့

ကျော့ကျော့ခိုင်၏ မျက်နှာလေးမှာ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို
ပြာသွက်သွားသည်ကိုက်ထားလျှက်ရှုံ့မဲ့၍နေသည်။ သူမ၏
လက်လေးနှစ်ဖက်ကတော့ မွေ့ယာခင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်
ဆုပ်၍ထားသည်။ သူမ၏ စောက်ပတ်တွင်တော့ ဦးကျော်
နီ၏ လီးတန်ကြီးမှာ တစ်ဝက်ကြီးဖြစ်၍နေသည်။

"အခု နင့်စောက်ခေါင်းထဲကို ငါ့လီးကြီး တဝက်နီး
နီးဝင်သွားပြီ . . ဒါပေမဲ့ ဆက်ပြီး သွင်းလို့မရဘူး" "ဆို"

နှုတ်ဖျားမှပေါင်ယမ်း၍ ထွက်သွားရာမှ သူမသည်
မျက်လုံးလေးများဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ "ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဆိုတော့ နင့်စောက်ခေါင်းထဲမှာ ငါ့လီးထိပ်ကနေ နင်တဘက်
လုံး အမြှေးတစ်ခုနဲ့ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားခဲ့တဲ့ အပျို
မှေးလေးကာခံနေတယ်" "ဘယ်လို လုပ်မလဲဟင်" အလိုအ
လျောက်မေးလိုက်မိသည်။ ကျော့ကျော့ခိုင် သူမကိုယ်သူမ
ပင် အံ့သြသွားရသည်။ "ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတော့ နင့်အပျို
မှေးလေးကို ငါ့လီးကြီးနဲ့ လိုးပြီး ထိုးဖေါက်မယ်။ အဲဒါ နင်
သဘောတူလား" ကြားလိုက်ရသည့်စကားမှာပင် သူမ၏
စောက်ပတ်လေးသည် တင်းကနဲဖြစ်သွားရာမှ စောက်ပတ်ဝ
ရှိ လီးတန်ကြီးနှင့် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးကြားမှ
စောက်ရေလေးက အပြင်သို့ စိမ့်ကနဲ ထွက်ကျသွားသည်။

"တူ . သဘောတူပါတယ် . ." အသံလေးကတုန်ခါ

နေသည်။ ပြီးတော့ တိုးတိုးလေး ..။

"ဒါဆို ငါက ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမှာလဲ"

"အို.. ရှင်"

"ပြော သေသေချာချာ လာနေကာ ပြောစမ်း"

"ဟို.. ဟို.."

"ပြောလေ သေချာပြောလေ ငါ့လီးကို ပြန်ဆွဲထုတ် လိုက်ရမလား.."

"မ.. မထုတ်နဲ့.. ဟို.. အကိုကြီးလီးကြီးနဲ့ ကျမ ရဲ့ အချိုမွှေးလေးကို လိုးပြီး ထိုးဖောက်ပေးပါလားနော်.. နာ.. နာလေး.. လိုးပါ.. နော်.."

ပြောရင်းကပင်.. ပြောရသည်မှာ အရသာရှိလှ သဖြင့် ကျော့ကျော့ခိုင်တစ်ယောက် လိုအပ်တာထက်ပင် ပို၍ ပြောလိုက်သေးသည်။ ရဲလိုက်၍ရလာသည်။

ဦးကျော်နီက သူ၏လီးတန်ကြီးကို ဖြေးဖြေးလေး နောက်သို့ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဖြေးဖြေးလေးပင် ပြန်၍ ထိုးသွင်းသည်။ ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ရင်ထဲတွင် တထိတ်ထိတ်ဖြစ်၍နေသည်။

လီးတန်ကြီးတသက်မှုနှင့်ပင် ဖြေးဖြေးလေး ငါးချက် ခြောက်ချက်လောက်ညှောင့်၍ လိုးကာ အချိန်ယူလိုက်ပြီး တော့မှ သူ၏ လီးတန်ကြီးကို အားကားကြီးစောက်ပတ်ထဲသို့

ရောက်လာသည်ထိ ဆွဲ၍ထုတ်လိုက်ပြီး အားပါးတရပင် ဆောင့်၍ လိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

"ဗြစ်.. ပြွတ်.. ဖွတ်"

"အား.. အမလေး.. သေပါပြီ.."

ကျော့ကျော့ခိုင်၏ အချိုမွှေး ပေါက်၍ ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးက စောက်ခေါင်းထဲသို့ တစ်ဆုံးဝင်၍သွားချေပြီ။ ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ဝင်းမွတ်ညက်ညောသော ကိုယ်လုံးလေး တဆတ်ဆတ် တုန်၍ တက်နေသည်။ ဦးကျော်နီက လည်း ကုန်ဆုံးဝင်သွားသော သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ကျော့ကျော့ခိုင်၏ စောက်ခေါင်းထဲမှ ချက်ချင်းပင်ပြန်၍ ဆွဲထုတ်ကာ အားရ ပါးရပင်ဆောင့်၍ လိုးလိုက်သည်။ "ပြွတ်.. ဖွတ်.. ဗလွတ်"

"အမေ့.. အား.. အမလေး.. အ.. အ.. အမလေး.. အား.. အကို.. အကိုကြီးရယ်.. အား.. ဟင်း.. ဟင်း"

အားပါးတရ နှစ်ချက်မျှဆောင့်ပြီးသည်နှင့် လီးတန် ကြီးကို တဆုံးပင်ကျော့ကျော့ခိုင်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထိုး သွင်းကာ ဖိကပ်ပေးလိုက်ရသည်။ သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲ မှ ကျော့ကျော့ခိုင်၏ ပထမဆုံးသော သုတ်ရည်များသည် ဦးကျော်နီ၏ လီးတန်ကြီးကို ခပ်ကျွန်းကျွန်းလေးပင် "ရှုံ့" တနု "ရှုံ့"တနဲ့ ခြောက်ကြိမ် ခုနစ်ကြိမ်လောက် ညှစ်ပေးလိုက်ချေ

ပြီ။ ကျောကျောခိုင်၏ ကိုယ်လုံးတီးလေး တခုလုံး မွှေးယာထူကြီးပေါ်မှ လှိမ့်၍သွားမတော်ပင် ခါယမ်း၍ ကော့ပျံသွားရတော့သည်။

xxxxx

(၃)

ဦးရှော်နီက သူ၏ကိုယ်လုံးကြီးကို သူမ၏ ကိုယ်ကုံးပေါ်သို့ မှောက်၍ လျှာကိုတစ်လစ်ထုတ်ကာ ကျောကျောခိုင်၏ နို့လေးနှစ်လုံး၏ နို့အုံလေးနှင့် နို့သီးခေါင်းလေးမပျော ကိုပါ အငန့်ပင် ကိုက်ကာ၍ ဖိဖိပြီး ယက်နေသည်။ အတန်ကြာမှ ဦးရှော်နီက သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ကြွလိုက်သည်။ သူမ၏ နို့လေးနှစ်လုံးမှာ တံတွေးများဖြင့် ပြောင်လက်၍ မနေရသည်။ ဦးရှော်နီသည် သူ၏ တဆုံးစိုက်သွင်းထားသော လီးတန်ကြီးကို ဆတ်ကနဲဆွဲထုတ်လိုက်ရာ "ပြွတ်"ကနဲမြည်၍ လီးတန်ကြီးမှာ ကျွတ်၍ ထွက်သွားရသည်။ ပြီးတော့ သူသာ ကုတင်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်တော့သည်။

"တဲ .. ကျောကျောခိုင် လေးဘက်ထောက်ပြီး ကုန်းပေးစမ်း"

သူလိုးမယ်ဆိုရင်ခံဖို့ အသင့်ရှိနေတဲ့ ကျမလဲ ချက်ချင်းဘဲ သူပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးပါတယ်။ မလုပ်ကကြ် လုပ်တတ်နဲ့မို့ ပုံစံမကျတာကြောင့် သူကပြုပြင်ပေးပါသေး

တယ်။ ပြီးတော့မှ သူက ကျမရဲ့ ဖြူဖွေးကားအယ်နေတဲ့ ဖင်သားကြီးနောက်မှာ နေရာယူပြီး ကျမရဲ့ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ကျကျနနဖြဲလိုက်ပြီး လီးကို စောက်ပတ်ဝမှာ တေ့ပြီး ဖိသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။

"အား .. ကျွတ် .. ကျွတ် .. အီး .."

စောက်ဖုတ်ထဲလီးချောင်းကြီး စအဝင်မှာ အောင့်ပြီး နာသွားတာကြောင့် ကျမစုပ်သတ်လိုက်မိပါတယ်။ ဆတ်ကနဲလဲတုန်သွားရပါတယ်။ သူက ကျမရဲ့ ခါးသေးသေးလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ညှပ်ကိုင်ထားပြီး စောက်ဖုတ်ထဲသို့ ဒစ်ကြီးမြုပ်ဝင်နေပြီဖြစ်တဲ့ သူ့လီးကြီးကို ဆက်ပြီး ဖိသွင်းတယ်။ အရမ်းကြီးထိုးဆောင့်သွင်းရတာမဟုတ်ဘဲ တထစ်ချင်း ကုန်းပြီးရစ်သွင်းပေးနေတာ။ အဝင်ကတော့ ဘာကောင်းသလဲမမေးနဲ့ ကျမမှာအောင့်တာ နာတွေ အရေးမလုပ်နိုင်ဘဲ အရသာတွေ အရမ်းဘဲ ဆိမ့်တက်လာပါတယ်။

"အမလေး အကိုကြီးရယ် .. အားပါးပါ .. အကိုကြီးရဲ့လီးကြီး ကျမအဖုတ်ထဲ တစ်တစ်ပြီး ဝင်လာနေတယ် အား .. အား .. သိပ်မကြမ်းနဲ့ အကိုကြီးရာ .. ဖြေးဖြေး .. အမလေး နော် .. ဟင်း .. ဟင်း"

ဒီလိုနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ရဲ့လီးချောင်းကြီး တစ်ချောင်းလုံး ကျမရဲ့ အဖုတ်ထဲကို တဆုံးဝင်သွားပါတော့တယ်။

အဲဒီနောက်တော့ ဦးကျော်နီက ကျမရဲ့ စောက်ပတ်ထဲကို သူ့လီးကြီး ဆောင့်လိုးနေတဲ့ အဝင်အထွက် အနှေးအမြန်နဲ့ အံကိုက်ဖြစ်အောင် ကျမရဲ့ ဖင်ပေါက်ထဲကို သူ့လက်ချောင်းကို ထုတ်ချီသွင်းချီနဲ့ လှုပ်ရှားပေးနေပါတော့တယ်။

စောက်ပတ်နဲ့ဖင် အပေါက်နှစ်ပေါက်စလုံးကို ပြိုင်တူ အလိုးခံနေရပြီး နို့တွေကိုပါ ခပ်ကြမ်းကြမ်း စို့တာခံနေရတော့ သုံးနေရာစလုံးက အရသာတွေဟာ ကျမ တကိုယ်လုံးကို ဖျင်းကနဲ ဖြာကနဲ ကျင်ကနဲ နွေးကနဲ ပြန့်နှံ့နေပါတယ်။ သိပ်ကောင်းတာဘဲရှင် ..။

စောက်ဖုတ်ကို လီးကြီးနဲ့လိုးနေတဲ့ အရှိန်နဲ့ ဖင်ပေါက်ကိုလက်ချောင်းနဲ့ ထိုးနေတဲ့ အရှိန် တထပ်တည်းကျနေအောင် လုပ်ပေးနေတာကလဲ ကျမအတွက် အရသာ အတော်ထူးနေရပါတယ်။ ကျမရဲ့ သွေးသားတွေ အရမ်းဘဲ လှုပ်ရှားလာပြန်ပါပြီ။

"ဘွပ်..ဖွတ်..ဖတ်..ပြွတ်..ဖွတ်.."

"အား .. ဟား . ဆောင့် .. ဆောင့် .. အား .. ဟုတ်ပြီ .. ဆောင့်ပါ အကိုကြီးရဲ့ တအားဆောင့် ဖင်ထဲကိုလဲ တအားထိုးပေး အား .. အား .."

ကျမဟာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိဘဲ ပါးစပ်က အငြိမ်းမရ ပြောရင်း ကျမရဲ့ဖင်ဆုံကြီးကိုလဲ ကော့ကော့ပင့်တင်

ပေးနေရင်းက တစ်ချီပြီးသွားရပါတော့တယ်။ ခဏကြာတိ ကျမရဲ့ဖင်ကြီးတွေဟာ ခါသမ်းပြီးသွားရပါတယ်။ သူကတော့ သူ့လီးကိုရော လက်ချောင်းကိုပါ တချက်ခြင်း ခပ်မှန်မှန် ဆောင့်ပြီးလိုးပေးနေပါတော့တယ်။

ခဏကြာတဲ့အခါမှာတော့ သူ့ရဲ့ဆောင့်ချက်တွေဟာ တစထက်တစမြန်ပြီး ပြင်းထန်လာပါတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျမဖင်ထဲက သူ့လက်ချောင်းကို ထုတ်ချီ သွင်းချီ မလုပ်တော့ဘဲ လက်ချောင်းတစ်ချောင်းလုံးကို ဖင်ထဲ တဆုံးထိုးသွင်းထားပြီး ဘယ်ဘက်လှည့်လိုက် ညာဖက်လှည့်လိုက်နဲ့ လုပ်ပေးနေတယ်။ လက်ချောင်းကို စအိုပေါက်ထဲမှာ ဝက်အူရစ်သလိုမျိုး ဘယ်လှဲ့ ညာလှဲ့လုပ်ပေးနေတာ။ ဖင်ခေါင်းအတွင်းသားတွေနဲ့ သူ့လက်ချောင်းဟာ အတော်ကို ဖိဖိ ပွတ်တိုက်နေပါတယ်။

ကျမရဲ့ အောက်ကနေ ကျမရဲ့နို့တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းစို့ပေးနေတဲ့ နော်မူလေးကလည်း နို့အုံကြီးတွေကို တလှည့်စီ စို့ပေးနေသလိုလက်တဖက်ကလဲ ကျန်တဲ့ နို့တလုံးကို တလှည့်စီ ဆုတ်နယ်ပေးနေပါတယ်။ စို့နေတဲ့နို့သီးကို လျှာနဲ့ထိုးကော် ပွတ်သပ်ပေးသလို ကိုင်ပြီးနယ်နေတဲ့ နို့ရဲ့နို့ဦးကိုလဲ လက်ညှိုးလက်မနဲ့ပွတ်ချေပေးနေပါတယ်။

ဦးကျော်နီရဲ့ဆောင့်အားတွေဟာ အားကုန် ကြိုးစ

ဆောင့်လိုးလာပြီး ဖင်ပေါက်ထဲ တဆုံးဆွင်းသားတဲ့ သူ့လက်ချောင်းကိုလဲ ခပ်သွက်သွက် လှည့်ပတ်ပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း မွှေပေးနေပါတယ်။

"ပြွတ်..ဖွတ်..ပလွတ်..ဖတ်..ဖွတ်.."

"အားပါးပါး .. အမလေး . အကိုကြီး . အား .. အား . ဆောင့်..ဆောင့် .. အမလေး .. အား ..ပါး.. ပါး.. ဘီး . အင်း.. ဆောင့်.. အမလေး .. ဆောင့် .. ဆောင့် .."

ကျမကိုယ်ကျမ ဘာတွေဖြစ်ကုန်မှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ပါးစပ်ကအော်ယာစ်မြည်တမ်းသလို မွေယာကိုလဲ လက်သီးဆုတ်နဲ့ ထိုးရိုက်နေမိပြီး တစ်ချီ ထပ်ပြီးသွားတဲ့အခိုက်မှာဘဲ ဦးကျော်နီက သူ့ပလီးကြီးကို ကျမစောက်ခေါင်းထဲ တအားထိုးစိုက်ပြီး များပြားလှတဲ့ သူ့ရဲ့သုတ်ရည်တွေကို အရှိန် ပြင်းပြင်းနဲ့ပန်းပြီးထုတ်လိုက်တာ စောက်ခေါင်းနဲ့ သားအိမ်ထဲမှာပူကနဲ နွေးကနဲဖြစ်ပြီး ဆိမ့်ကနဲဆိမ့်ကနဲတက်သွားရတဲ့ကျမ ကျော့ကျော့ခိုင်ဟာ မရှိမကမ်းလေးနဲ့ တစ်ချီထပ်ပြီးတော့ ပြီးသလိုလေးပဲ ထပ်ပြီးဖြစ်သွားရပါတော့တယ်ရှင်။

xxxxx

ပြီးပါပြီ